

en vis Betaling, nemlig af 20,000 Pund for overhovedet at gaae ind paa Samme, er snart udløben, og, naar man dernæst erindrer, at en følgende Termin, hvori atter flere Tusinde Pund skulle erlægges, ligeledes snart er forestaaende, da vil man vist indrømme mig, at Tidsforholdene muligt kunne indvirke skadeligt paa Tilvebringelsen af saa store Summer indenfor en saa snever Tidsfrist. Jeg har derfor troet det rigtig, om man satte Tiden, til hvilken den i Lovforslaget foreslaaede Concession kan meddeles, noget senere. Jeg troer, at den høitærede Indenrigsminister, der har vist, at han nærer megen Sympathi for en Banestrækning længere end til Borningborg, og navnlig over Verne, muligens da vilde kunne modtage de omhandlede Tusinder af Pund, som skulle erlægges, noget senere, f. Ex. naar de blot kom inden den 1ste April. Dette er Grunden til, at jeg har stillet mit andet Endringsforslag. Vi vide, at der er mange tusinde Dine, som i dette Dieblik hvile paa det høie Things Forhandlinger om denne Sag, og jeg troer, at det vilde være godt, og at det vilde være saavel i Fædrelandets som i Folkets Interesse, om Meddelelsen af den foreslaaede Concession blev dragen lidt ud for at see, om den Krønstefte Plan dog ikke muligt kunde fremmes. Det vilde ogsaa være rigtig med Hensyn til de overordentligt Mange, som ellers blive tvungne til at sælge deres Bæver paa et Marked, hvor de ikke kunne faae den høieste Pris, og som navnlig ikke ville komme i nærmere Forbindelse med Hovedstaden, hvis det foreliggende Lovforslag vedtages. Det er kun disse Betragtninger, som have bevæget mig til at stille mine Endringsforslag, hvilke jeg hermed anbefaler til det høie Thing.

Indenrigsministeren: Det Endringsforslag, som er stillet af Udvalgets Fleertal, kan jeg naturligviis ikke indvende det Allermindste imod; det indeholder jo en ligesvem Forbedring, for ikke at sige en Tydeliggjørelse, af den Tanke, der er nedlagt i selve Lovforslaget. — Den ærede 2den Landsthingsmand for 3die Kreds (Moltke-Dregentved) betegnede vistnok den store Plan, der i sin Tid fremkom, og om hvis Realisation Mange endnu nære

Forventninger, og som gik ud paa at bygge en gjennemgaaende Bane fra Kjøbenhavn til Helsingborg, fuldkomment rigtig som et stort Project. Jeg betragter den ogsaa kun som et Project, som et Project, der ikke har nogen Udsigt til at blive realiseret indenfor nogen rimelig Tid. — Det er allerede af den ærede 2den Landsthingsmand for 5te Kreds (Slytte) blevet anført, at der i den allersejeste Tid atter er givet en Frist til Opfyldelsen af visse Villkaar, som man maa sætte som en Betingelse for overhovedet at inklade sig nærmere med Den, der søger om Concession paa det nævnte Foretagende; denne Frist er meget nær ved at være udløben, uden at jeg endnu indtil Dato har mærket det Allermindste til, at en Opfyldelse af disse Villkaar er forestaaende. Jeg troer altsaa — hvad jeg ogsaa udtalte ved denne Sags 1ste Behandling —, at det vilde være uklogt nu at udsætte Gjennemførelsen af en mindre omfangsrig Plan, for at vente paa, at det endeligt engang maatte kunne lykkes at bringe den paagjældende store Plan til Udførelse. I det af det nævnte ærede Mindretal (Slytte) stillede 2det Endringsforslag er der ganske vist kun Tale om en forholdsviis kort Udsættelse, om 2 Maaneders Ventetid endnu, efterat den her foreslaaede Lov var emaneret; men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at en saadan Udsættelse let kan medføre, at Jernbanearbejdet ikke vil kunne paabegyndes før i alt Fald til Efteraaret, og det turde saaledes let hænde, at Udsættelsen i Birkeligheden vilde blive omtrent lig med et Aar. Nærværende Lovforslag har jo endnu en ikke kort Vej at tilbagelægge i Rigsdagen, før det er færdigt; derefter vilde først de endelige Forhandlinger mellem Ministeriet og Jernbaneselskabet om Retningslinien finde Sted, og dernæst vilde de endelige Underfølgelser af selve den valgte Retningslinie foregaae. Alt dette maa saaledes gaae forud, før der kan sættes en Spade i Jorden. Det forekommer mig derfor at være noget betænkeligt at fastsætte en saadan yderligere Frist som den foreslaaede af to Maaneders; det forekommer mig derhos at være temmelig overflødig, idet man dog tør antage, at Interessesen for Gjennemførelsen af den omtvænte store Jernbaneplan er ligesaa levende i det andet Thing